

ПРОТОКОЛ

№ 33

гр. П., 27.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – П. в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Вера Ив. Иванова
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
и прокурора Ив. Г. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Васил Ст. Гатов Въззивно частно наказателно дело № 20225000600038 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:02 часа се явиха:

Съгласно разпореждане на съда и във връзка с изричното изявление на обвиняемите, делото ще се разглежда чрез Skype-връзка.

Съдът като съобрази, че са налице данни и факти от интимния живот на обвиняемия Т. и с оглед неразпространяването им, делото следва да бъде разгледано при закрити врати, поради което на основание чл. 263 ал. 2 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ РЕД за разглеждане на делото при закрити врати.

ЖАЛБОПОДАТЕЛИ ИВ. Т. ТР., осигурен в помещение на Ареста, за него се явява **адвокат Д.Б. – служебен защитник.**

ЖАЛБОПОДАТЕЛ ЗЛ. К. ЗЛ., осигурен в помещение на Ареста, за него се явява **адвокат В.В..**

За Апелативна прокуратура П. се явява прокурор И.Д..

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ОБВ. Т.: Да се даде ход на делото.

ОБВ. З.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА се делото от съдията докладчик.

Адв. Б.: Поддържам жалбата.

ОБВ. Т.: Поддържам жалбата.

Адв. В.: Поддържам жалбата.

ОБВ. З.: Поддържам жалбата.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам частните жалби.

НА СТРАНИТЕ се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв.Б.: Нямам искания за отводи и доказателства.

ОБВ. Т.: нямам искания за отводи и доказателства.

Адв. В.: Нямам искания за отводи и доказателства.

ОБВ. З.: Нямам искания за отводи и доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи към състава на съда и искания за доказателства.

С оглед изявленията на страните, че няма да сочат други доказателства и нямат други доказателствени искания, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. Б.: Уважаеми апелативни съдии, няма какво да кажа повече от това, което съм записал. За мен не са налице условията за налагане на най-тежката мярка задържане под стража. Те са известни – да има обосновано предположение обвиняемият да е извършил престъпление, за което да

предвижда лишаване от свобода и да съществува реална опасност да се укрие и да извърши ново престъпление.

Първо и най-важното за мен е, че липсва обосновано предположение, обвиняемия Т. да е извършил престъплението. Прокурорът от ОП потвърди, че има само косвени доказателства, няма никакви преки доказателства свързани с двамата обвиняеми. Много подробно разказа тази история, но всяко изречение трябваше да започва с предполагам, защото всичко беше с предположение, нищо конкретно, множество свидетели са разпитани, но никой не е категоричен да е видял точно моят подзащитен да върши престъплението. Има една видеоекспертиза за това, че прилича човекът, който е извършил грабежа с човека, който си подава документи за паспорт, сиреч моят подзащитен, но нищо повече.

За полиграфа съм изтъкнал – това не е изобщо доказателство и няма как да се замести с пряко доказателство.

И последно, че съдът прие, че липсва реална опасност обвиняемият да се укрие – живее на съпружески начала с жена си, има две дъщери за които се грижи, има постоянен адрес и работа, няма данни за укриване.

Затова моля да постановите по-лека мярка, дали ще е домашен арест или гаранция, вие преценете. По никакъв начин няма да се повлияе на хода на досъдебното производство.

ДУМА ЗА ЛИЧНА ЗАЩИТА.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т.: Нищо повече не мога да добавя.

Адв. В.: Господин председател, уважаеми апелативни съдии. Уважаеми господин прокурор. Аз ще ви моля да уважите частната жалба на моя подзащитен и да отмените протоколното определение на окръжния съд, с което е постановена най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“. Основанията ми са, на първо място, че за мен по делото не са събрани категорични доказателства, които да доведат до извода, че е налице обосновано предположение моят подзащитен да е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Единствената индиция в тази насока от събраните по делото доказателства е единствено показанията на свид. Д., който заявява, че има две закупени 2 сим карти, които са предадени на моя подзащитен и от там насетне, както колета Б. каза, обвинителната теза се

гради единствено на предположения. Няма никакви доказателства в тази връзка тази карта (говоря само за моя подзащитен) да се е намирала у него, няма доказателства за мобилен апарат, от който да е използвал тази карта, тъй като на този етап, от събраните по делото доказателства в момента, в който тези крупната в казиното работят, техните лични телефони се съхраняват там, на специално място. В тази насока представителят на Окръжна прокуратура, както и предходният съд установи, че всички събрани доказателства в тази насока, са косвени, но, според тях, те са многобройни и тяхната съвкупност (цитирам буквално съда), могат да доведат до наличие на обосновано предположение. Що се отнася до моя подзащитен, тази многобройност и съвкупност спира до доказателствата за принадлежност или съпричастност при закупуването на тези карти. Оттам насетне ще започна със събраните по делото доказателства. Започнало е действието по разследването с протоколи за изземване и претърсване на съответните помещения и обекти, ползвани от моя подзащитен. В тях няма никакви вещи иззети, които да го идентифицират към извършване на деянието или каквато и да е било съпричастност към него. Свидетелски показания – многобройни свидетелски показания имаме по делото, като в нито едно от тях няма пряко доказателство, а дори и косвено, бих казал, за съпричастност към извършване на деянието. Единствено в показанията на свидетеля П., който е управител на казиното, се индикира името на З. и то се индикира именно по отношение, казаното като характеристични данни - какво представлява като личност, като работник, което не бих казал, че би могло да бъде дори и косвено доказателство в тази насока. Представителят на обвинението, а и съдът мотивира наличието на обосновано предположение за извършено престъпление от показанията на този свидетел, а именно за това как хронологично би следвало да бъдат извършени действията по събирането на парите в казиното, включително тези, които са от игрални автомати и тези от изипей. Този свидетел П. обяснява цялата структура и начин на действие, по реда, по който би следвало да бъдат извършени тези действия. Но в настоящия процес следва да се ценят и обясненията на обвиняемите. Никой - както представителят на обвинението, така и съдът не е коментирал това, че моят подзащитен е дал изключително подробни обяснения в тази връзка, с оглед разкриване обективната истина и именно от тях се получават противоречия в това какъв би следвало да бъде редът за събиране на тези пари

и това какво на практика се случва. З. казва, че всички негови колеги от всяка една смяна по идентичен начин, както в деня на извършване на престъплението, са събирали и отчитали съответната сума.

В тази насока и от показанията на свидетелите не бих казал, че може да се извлече обосновано предположение.

По отношение на полиграфа, който беше коментиран и който се коментира и в мотивите на съда, считам, че е безсмислено да коментираме това обстоятелство. Безспорен факт е, че изследванията от този полиграф не са доказателство по нашия НПК. Обвинението се опитва по някакъв начин да бъдат скрепени тези изследвания, при които е разпитано лицето, което е извършило полиграфа, и той дава обяснения какви са били показанията от този полиграф. Не считам, че по същия начин би могло тези изследвания да бъдат приобщени като годни доказателства в тази насока.

Ясно е, че за да бъде взета най-тежката мярка за неотклонение, е необходимо да бъдат налични и другите две кумулативно предвидени предпоставки в чл. 63. Реална опасност от укриване и от извършване на друго престъпление. Не коментираме реалната опасност от укриване. Тя не е такава, не е налице, видно и от искането на представителя на прокуратурата, и съда - в неговите мотиви. Коментира се единствено наличието на реалната опасност от извършване на друго престъпление. Говоря за моя подзащитен. Съдът е извел тази опасност от, цитирам: „изключително активната му и интензивна помагаческа роля“. Аз в моето изложение по отношение наличието на обосновано предположение казах каква би могла да бъде ролята, ако вие приемете, че има такава - това е единствено, бих казал, снабдяването с тези сим карти, ако това е така и бъде установено в един момент. В този случай не считам, че може да се коментира за някаква активна роля, която да доведе до извод за наличието на това обосновано предположение. Знаем, че, съгласно наложената съдебна практика, наличието на тази опасност се извежда основно от съдебно минало, наличие на други криминалистични регистрации и противообществени прояви. В случая липсва осъждане, липсват каквито и да е други противообществени прояви. Има едно наказание с освобождаване от наказателна отговорност по чл. 78а и това бих казал е петното в неговия живот. В тази насока аз считам, че дори и да приемете, че от тези доказателства, които изцяло са косвени, е налице обоснованото

предположение, то категорично мога да твърдя, че не е налице тази предпоставка от извършване на друго престъпление. С оглед на което ще ви моля да отмените протоколното определение, и ако прецените, да определите по-лека мярка. Благодаря ви!

ДУМА ЗА ЛИЧНА ЗАЩИТА.

ОБВИНЯЕМИЯТ З.: Няма какво да добавя.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да приемете, че жалбите са неоснователни и потвърдите изцяло определението на ПОС.

Първо, да започнем с факта на който и двамата защитници наблегнаха, че по делото са налични само косвени доказателства. Очевидно е, че има само косвени доказателства и други няма, но въпросът не е дали са преки или косвени, а в тяхното качество и възможността дали са косвени или не, да бъде изведен извод за наличие на обосновано предположение. Колегата на първата инстанция се е справил, по един категоричен начин е обосновал това обосновано предположение. Аз няма да разисквам пред вас доказателство по доказателство, но ще очертая картината, която смятам за установена в резултат не на едно или няколко, а на всички доказателства, без да ги посочвам поотделно.

Какво е установено към настоящия момент. Два дни преди извършване на грабежа обв. З. закупува две сим - карти. В последствие се оказва, че тези две сим - карти влизат в два телефона, които към онзи момент са били във владение на обв. Т.. Малко по-късно или в деня на грабежа, единият от телефоните с едната сим - карта се намира при единия обвиняем, а другият - при другия обвиняем. Не съм съгласен със защитата - на камерите от игралната зала се вижда онзи разговор, който се провежда между двамата и при положение, че той не е проведен от телефона на обв. З., очевидно, че е проведен от телефона, който му е бил даден от Т.. Нещо повече, непосредствено след грабежа този телефон отново попада в Т.. Тук колегата е изразил едно предположение за това как е попаднал в Т., аз не мога да го потвърдя или отрека, доколкото не съм гледал видеозаписа, но факт е, че след приключване на деянието и двата телефона се намират в Т. -те са в Т., когато се обаждат да си повика таксито, те са в Т., когато напуска пределите на гр. П..

И сега какви изводи биха могли да бъдат направени за съпричастност на единия и другия към тези факти оставям на вас.

Освен това към доказателствата, които касаят съпричастността на З., следва да бъдат посочени и наличните за необичайния начин на събиране на двата оборота. Казва тук колегата, че трябва да бъдат ценени и неговите обяснения, безспорно е така. Но към настоящия момент има показания на неговия шеф, който обяснява начина по който е следвало да бъде събран оборота и обясненията на обвиняемия, които са противоположни. Бъдете сигурни, че в рамките на разследването ще бъдат снети показания от всички негови колеги за начина, по който обичайно се прибира този оборот и този факт ще бъде изяснен.

По отношение на Т.. Установено е кога е влезнал в П. и с какъв автомобил, къде е бил през нощта, установено е кога е напуснал жилището на свидетеля, заради който постановихме, че заседанието следва да бъде закрито, установено е с какво го е напуснал, установено е къде е оставен – оставен е в близост до местопрестъплението, установено е, че след извършването на престъплението отново в близост си наема такси, което го връща обратно, взима си колата и си заминава. Косвени са доказателствата, но ми се струва, че са прекалено много и на този първоначален етап за да може прокуратурата с увереност и убеденост да твърди, че е налице обосновано предположение, а само да вметна, че към настоящия момент все пак говорим за предположение в настоящата процедура, а не за доказателства, достатъчни за постановяване на осъдителен съдебен акт. Що се касае до наличието на обосновано предположение по отношение на обв. Т. няма да го коментирам изобщо. Събрани са доказателства не да опровергават, а точно в обратния смисъл.

За другия обв. З. напълно се присъединявам към мотивите на първоинстанционния съд.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т.: Моля за по-лека мярка, домашен арест, да се прибере вкъщи при семейството си.

ОБВИНЯЕМИЯТ З.: По възможност по-лека мярка, да не е задържане

под стража.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Производството е по реда на чл.64 ал.7 от НПК.

С обжалваното определение състав на П.ския окръжен съд е взел мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо ИВ. Т. ТР. и ЗЛ. К. ЗЛ. - обвиняеми по ДП № 184/21г. по описа на отдел „КП“ при ОД на МВР П..

Срещу определението са постъпили жалби от защитата на двамата обвиняеми с доводи за неговата необоснованост и незаконосъобразност и искане да бъде отменено и взета по-лека мярка за неотклонение.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура предлага определението да бъде потвърдено като сочи, че са налице достатъчно данни, от които да се направи обосновано предположение, че обвиняемите са извършили престъпленията и с поведението си са очертали опасност да се укрият и да извършат престъпление.

Защитата на обвиняемите оспорва изводите на съда за наличие на обосновано предположение обвиняемите да са осъществили престъпните състави, за които са обвинени, както и за съществуването на опасност да се укрият или извършат престъпление и предлагат вземане на по – лека мярка за неотклонение спрямо тях.

Обвиняемият Т. иска по – лека мярка за неотклонение.

Обвиняемият З. иска мярката му за неотклонение да бъде изменена в по – лека.

Апелативният съд като съобрази доводите на страните и прецени обосноваността и законосъобразността на обжалваното определение намира, че същото следва частично да бъде отменено.

Правилно първата инстанция е достигнала до извода, че обоснованото предположение обвиняемите да са автори на деянията, за които им са повдигнати обвиненията е налице. Този извод се налага от внимателния анализ на събраните макар и косвени доказателства, в частност показанията на свидетелите П.У., Н.А., А.Д., Г. Т. и Х.Ш., както от протоколите за претърсване и изземване и справките от мобилните оператори. Тук е местото да се отбележи, че данните, обезпечаващи извода за евентуална причастност

на обвиняемия Т. към деянието, в което е обвинен са в значително по – голям обем, отколкото тези, индициращи авторството на другия обвиняем З.. Независимо от това настоящият състав намира, че на етапа, на който се намира досъдебното производство, тези данни макар и по косвен път, удовлетворяват в достатъчна степен и обхващат хипотезиса на чл.63, ал.1, пр.1 НПК и за двамата обвиняеми.

Тук е мястото да се отбележи, че възраженията на защитниците за липса на данни, които да очертават предполагаемото участие на двамата в инкриминирания инцидент не могат да бъдат споделени. Защитата не е съобщила, че в началния процесуален етап, на който се намира предварителното разследване и при характера на настоящото производство, свързан с разглеждане на въпроса за мерките за неотклонение на обвиняемите, е достатъчно по делото да са налични само „данни“, от които да може да бъде изградено обосновано предположение за съпричастност на всеки един от тях към деянията, за които са обвинени, като закона не е поставил условие тези данни да са от характера или идентични с доказателствата, обуславящи произнасяне на осъдителна присъда.

Обоснован е и изводът на Окръжния съд, че е налице реална опасност обвиняемият Т. да извърши престъпление. Правилно решаващият съд е преценил, че е налице тази опасност, като е съобщила обремененото му съдебно минало, очертаващо го като лице с утвърдени престъпни навици и проявяващо упорита престъпна воля.

Обобщено, наличието на обосновано предположение за причастността на обвиняемия И.Т. към деянието, за което е обвинен и съществуващата опасност да извърши престъпление очертават наличност на предпоставките, визирани в чл.63, ал.1 НК и пред първата инстанция не е оставала друга процесуална възможност освен да го задържи под стража, както и правилно е сторила.

Това диктува обоснованост и законосъобразност на обжалваното определение в частта, с която е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия ИВ. Т. ТР. и налага потвърждаването му в тази част.

Не могат да бъдат споделени обаче съображенията на първата инстанция, довели я до извода, че спрямо обвиняемия З.З. са налице

основанията за неговото задържане под стража.

Първата инстанция не е отчела в достатъчна степен обстоятелствата свързани с личността на обвиняемия. Тя се е задоволила да отбележи, че обстоятелствата, очертаващи опасността З. да продължи с престъпната си дейност се извеждат от механизма на извършване на инкриминираното деяние и неговата тежест.

Този извод е необоснован. Тежестта на престъплението не може сама по себе си да обоснове задържането под стража на определен деец, извън хипотезата по чл.63, ал.2, т.3 НПК, каквато в настоящия казус очевидно не съществува.

Не могат да бъдат споделени и съображенията, че механизмът на инкриминираната дейност прави опасността да продължи да върши престъпления реална. Помагаческата дейтелност на З., свързана с начина на извършване на деянието с нищо не е по-различна и не се отличава с някаква изключителна специфика от типичните действия при извършване на този вид престъпления, като сама по себе си не може да завиши обществената опасност на деянието, още повече да обоснове извод, че е налице опасност обвиняемият да върши други престъпни деяния.

Вън от вниманието на първостепенния съд са останали редица обстоятелства имащи значение за правилното решаване на въпроса, свързан с определяне на мярката за неотклонение на обвиняемия З.. Без необходимата оценка са останали чистото му съдебно минало и трудовата му ангажираност, а това са все обстоятелства, които не само не обосновават, а разколебават сериозно извода, че при същия е налична реална опасност да върши престъпни деяния. Настъпилата реабилитация за предходната му простъпка, за която му е било наложено административно наказание не може да завиши обществената му опасност до степен, че да бъде задържан под стража, още повече, че това е станало няколко месеца след навършване на пълнолетие и тези обстоятелства не може да се експлоатират като негативна характеристика. Липсват и данни за други криминални прояви на обвиняемия З., което води до извода, че личната му обществена опасност в никакъв случай не може да бъде определена като висока.

Без необходимата оценка е останало и добросъвестното процесуално поведение на З.. С първоначалните обяснения които е дал, той е спомогнал

за разкриване на обективната истина до степен, в която да не изобличи себе си в извършване на престъплението, в които е обвинен. Така обвиняемият не е препятствал възможността за нормално протичане на наказателното производство. Настоящата инстанция намира, че това му процесуално поведение, което попада в обхвата на регламентираното му от НПК и ЕКЗПЧОС право на защита не само не налага, а точно обратното допълнително изключва направения от първата инстанция извод за съществуването на опасност да върши престъпления.

Реална опасност обвиняемият да се укрие липсва. Постоянният му адрес и уседналото местоживеене изключват съществуването ѝ.

Всичко това преценено поединично и в съвкупност очертава извода на първата инстанция за наличие на опасност от укриване или осъществяване на друга престъпната дейтелност като несъстоятелен.

В тази връзка, следва да се отбележи, че за да бъде едно лице задържано под стража, законодателят е предвидил наред с наличието на обосновано предположение за извършено престъпление, наказуемо с лишаване от свобода, кумулативно да са налице данни, от които да се направи извод, че съществува основателна опасност обвиняемия да се укрие или да извърши престъпление. Когато тази опасност не съществува, както е в настоящия случай, основания за задържане на лицето под стража липсват.

Поради това, продължаването на задържането на обвиняемия З. влиза в противоречие с изискванията на ЕКЗПЧОС и вътрешното ни наказателно законодателство, в частност разпоредбата на чл.63, ал.1 НПК и определението на П.ския окръжен съд се явява необосновано и незаконосъобразно в тази си част.

Това налага да бъде отменено, като се постанови ново, с което спрямо обвиняемия З.З. да бъде взета по-лека мярка за неотклонение „Гаранция”, с която биха били покрити изцяло критериите, заложиени в чл.57 НПК.

При определяне на размера на гаранцията настоящият състав, като съобрази материално състояние на обвиняемия и трудовата му ангажираност намира, че сумата от 10 000лв. е достатъчна за да бъде постигнат преследвания от закона процесуален ефект.

На основание чл.68, ал.7 НПК на обвиняемия З. следва да бъде наложена

забрана за напускане на пределите на Република България.

По изложените съображения, Апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА Определение № 80/21.01.2022г., постановено по чнд №113/22г. на Окръжен съд гр. П. в частта, с което е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо ЗЛ. К. ЗЛ. с ЕГН ***** - обвиняем по ДП № 184/21г. по описа на отдел „КП“ при ОД на МВР П. и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ВЗЕМА спрямо ЗЛ. К. ЗЛ. с ЕГН ***** - обвиняем по ДП № 184/21г. по описа на отдел „КП“ при ОД на МВР П. мярка за неотклонение „ГАРАНЦИЯ“ в размер на **10 000 /десет хиляди/ лв.**

На основание чл.68, ал.7 НПК **НАЛАГА** на ЗЛ. К. ЗЛ. с ЕГН ***** - обвиняем по ДП № 184/21г. по описа на отдел „КП“ при ОД на МВР П. **ЗАБРАНА** за напускане на пределите на Република България.

Незабавно следва да бъде уведомен Началника на сектор „Български документи за самоличност“ при ОД на МВР П. и Началника на Главна дирекция „Национална полиция“ С. за уведомяване на граничните контролно-пропускателни пунктове на страната, във връзка с наложената забрана за напускане на пределите на страната.

На основание чл.64, ал.9 НПК обвиняемият да бъде освободен след внасяне на гаранцията, ако не е задържан на друго основание.

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата му част.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 10,40 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____